

Dosiahli sme totálne dno

Zažil som deň, ktorý sa mi na dlhú dobu hlboko vryje do mojej pamäti. Mám pocit, ako by nám všetkým nedochádzalo, čo sa deje.

Dno úplného dna

Téma dodatkov k nájomným zmluvám od Slovenského pozemkového fondu je len špička ľadovca, ktorá narazila na dno a po včerajšku /10. septembra/ podľa môjho názoru aj dno prerazila. Dôsledok viac ako 30 ročného vývoja v slovenskom poľnohospodárstve a potravinárstve dnes sledujeme v priamom prenose. Riadne ste to pohnojili, vážení slovenskí politici, ktorí ste sa tu za tie roky snažili, verím, že niekedy úprimne, ale často s nepochopením a najčastejšie len akože, pre vylepšenie vášho politického skóre, zlepšiť postupne sa prehlbujúci úpadok domáceho agropotravinárstva. Vážení slovenskí poľnohospodári, vážení slovenskí potravinári, týka sa to aj vás a nás. Jednoducho všetkých, ktorí sme pri tom boli. Niekde sa stala chyba. A riadna. Či sa nám to páči alebo nie, urobili sme ich aj my.

Dôsledkom a zosobnením tohto vývoja je personálne obsadenie ľudí, ktorí stoja na čele nášho rezortného ministerstva. Zeleninári, mliekari, vinohradníci, pekári, malí, veľkí, jednoducho všetci poľnohospodári a potravinári môžeme kričať koľko chceme, rozumne a odborne argumentovať. Jednoducho oni, vedenie na ministerstve pôdohospodárstva, nám nerozumejú. Nemôžeme ich za to viniť. Nemajú šancu nás pochopiť. Nedokážu to.

Oni to nechápu

Skutočne to myslím v dobrom, lebo rešpektujem demokratické zriadenie tejto krajiny a výsledky slobodných volieb, ktoré priniesli zmenu, po ktorej sme tak všetci túžili. Nevedia, čo je dodávať mlieko do mliekarny, pestovať zeleninu. Nepoznajú pocit, keď rozmýšľate nad tým, z čoho vyplatí mzdy v júni pred žatvou, nerokovali s obchodnými reťazcami, nevedia, čo je to podať žiadosť o priame platby, čo znamená zohnať baču alebo kto vykastruje osivovú kukuricu, resp. kto oberie vinohrad. Takto by som mohol v príkladoch pokračovať. Jednoducho nedokážu sa na to pozrieť z nadhľadu, pragmaticky, bez emócií, v historických súvislostiach a v kontexte vývoja v našom sektore za posledné roky. Čo je pre mňa ale kľúčové? Oni nemajú vžitý zásadný fakt, že sme v roku 2020, v otvorenom európskom a globálnom priestore, že mlieko stojí 40 centov s DPH na pulte a je jedno, odkiaľ je. Nie menej podstatné je to, že európske peniaze neslúžia na podporu produkcie. O súvislostiach okolo európskej Spoločnej poľnohospodárskej politiky, kde v Bruseli sa na Vás každý usmieva a teší sa z toho, že nič neprodukujeme, ani nehovoriac. Toto je skutočne iba holé konštatovanie.

Výsledkom toho je, že na ministerstve snívajú sen o potravinovej sebestačnosti, krásnej krajine, vlúdnych lánach a rybníkoch. A o svojom sne presviedčajú verejnosť, a verte mi, že v dnešnej dobe to stačí. Snívať a krásne rozprávať je dnes ideálna kombinácia. A potom počúvame od našich blízkych alebo kamarátov, že v čom je problém, keď tie reči tak krásne znejú.

Samozrejme, v dobrej viere prvý polrok sme tomu vytvárali podpornú kulisu aj my, poľnohospodári a potravinári. Spomeňme si na krásne zábery pri ovciach, kombajnoch, maštaliach, skleníkoch, sadoch... Upozorňujem, drvivá väčšina všetko členovia SPPK.

Keď manipulujú emócie

Rovnako výsledkom týchto faktov je, že veria ľuďom, ktorí sú im možno emočne bližšie, poznajú sa, keď spolu bojovali za nespravodlivosť (úprimne všetka česť) a dokážu ich presvedčiť o svojej pravde riešenia situácie. Dokážu ich presvedčiť o tom, že nie je problém, my budeme robiť, my to napravíme, my vieme ako na to, práve my zasýtime tento národ.

Vytvorí sa tak pocit, že sú nenahraditeľní a cesta, ktorou sa vydali, je tá správna. Toto je svet, o ktorom som presvedčený, že je pre drvivú časť nás, poľnohospodárov, nepochopiteľný. Musíme sa s tým naučiť pracovať, lebo príčinou je práve historický vývoj, ktorého súčasťou sme boli aj MY, SLOVENSKÍ POĽNOHOSPODÁRI A POTRAVINÁRI. Je medzi nami drvivá väčšina tých, ktorí to myslíme v dobrom a záleží nám na tom, ako ďalej. Žijeme v demokratickej krajine a demokratická krajina by sa mala vysporiadať s tými, ktorí pochybili tak, že musia za to niešť zodpovednosť. A vidíme denno-denne, že sa aj tak deje.

Dnes som definitívne pochopil, že žijeme dobu, kde stačí povedať, že zastupujete malých a rodinných poľnohospodárov. Stačí kričať, hádzať sa o zem a pri tom hovoriť, že chcete nakrmiť tento národ. Stačí rozdeliť iniciatívu na ďalšiu novú iniciatívu - už ani nevieme čoho - a o svetlá kamier máte postarané. Nikoho nezaujíma, že vlastne vy nie ste v skutočnosti malý poľnohospodár, lebo máte niekoľko s.r.o po 500 ha a nechováte ani dobytok. Nikoho nezaujíma, že ste predtým predávali tovar, ktorý s poľnohospodárskou, resp. potravinárskou produkciou nemá nič spoločné. Dôležité je, že práve teraz pred kamerami ukážete, že máte hlinu za nechtami a slovenskú zástavu v ruke. Tí, ktorí tak nepôsobia, sú automaticky nepriatelia.

Rovnako ako nikoho nezaujíma, koho vlastne zastupujete, stačí zvoníť zvonom a mávať krásnym transparentom, hoci aj s pravopisnými chybami, jednoducho s čímkoľvek, len nech to vyzerá dobre. Aby kamery točili, foťáky a mobily cvakali a nič netušiaci novinári sa pýtali. Ide o senzáciu, ide o kino v hlavných večerných správach. Kto dobyje mediálny priestor, je víťaz. Žiaľ, takto to dnes chodí.

Ich nezaujímajú ľudia z akademickej obce, ľudia z výskumných ústavov, vedátori bez hliny za nechtami, ľudia z praxe. Čo tam po mechanizátoroch, agronómoch, ekonómoch, živočíchároch,

inseminátoroch, veterinároch, predajcoch osív, obchodníkoch. Mohol by som takto menovať ďalej. Čo ich po tom, že títo ľudia pracujú v existujúcich podnikoch, firmách, družstvách.

Stačí povedať, že staré družstvá, podnikatelia, finančné skupiny a agrobaróni to tu ovládajú, to stačí. Dokonca paušálne obviňujú a verím, že drvivú väčšinu čestných ľudí z PPA a ministerstva z toho, že sú na ich výplatných listinách.

Niektorí z nich, teda tých kričiacich na ulici s transparentami v rukách, ktorí tak milujú pozornosť médií, vedia o poľnohospodárstve toľko, ako pes PLUTO môjho suseda.

Niektorí jednotlivci sa pasujú do pozície obhajcu malých poľnohospodárov a pri tom majú od poctivého malého poľnohospodára tak ďaleko, ako je moja cesta domov z Bratislavy do Medzilaboriec. To je až tragikomické. Toto by malo byť obrovským mementom pre každého poctivého poľnohospodára.

Pán minister je bezpochyby čestný a poctivý človek, výborný rétor a hlavne má mandát, ktorý získal vo voľbách. Ale, bohužiaľ, na riadenie strategického hospodárskeho rezortu, akým bezpochyby ministerstvo pôdohospodárstva je, to nestačí. Pán minister by sa mal rozhodnúť, koho chce počúvať a s kým chce spolupracovať, lebo, ako som už povedal, akútne to potrebuje.

Buď bude počúvať organizácie, ktoré s relevantnosťou nemajú nič spoločné a skutočne ani nevedia, koho presne zastupujú alebo bude počúvať organizácie, ktoré existujú, sú relevantné a sú hlavne prízračné. Takéto organizácie sú aj v sektore mladých, malých aj rodinných poľnohospodárov.

Verím, že práve s týmito organizáciami si dokážeme sadnúť za jeden stôl, pochopiť jeden druhého.

Ja z pozície predsedu SPPK chcem touto cestou uistiť každého poľnohospodára a potravinára na Slovensku, že sme organizácia, ktorá sa vie poučiť z vlastných chýb. Jednou z našich najväčších chýb

bolo, že sme mali v minulosti kričať oveľa hlasnejšie, no, bohužiaľ, nestalo sa tak. A verte mi, že ja tú istú chybu už urobiť nechcem. Preto, keď vidím, čo sa momentálne deje a vidím, kam smerujeme, tak už tentokrát kričím.

Verím, že o chvíľu budeme nielen slušne argumentovať, ale prejavíme to tak, ako sa na poriadnych poľnohospodárov v Európe patrí. Je to pritom úplne štandardné a demokratické. Každú chvíľu vidíme tisíce traktorov v Berlíne, rozhádzaný hnoj po bruselských uliciach, zablokované poľské diaľnice. Elyzejské polia v Paríži si tiež zažili svoje.

Čo tak už konečne na seba upozorniť na Slovensku? A nie 30 traktorov ani 50. Stovky traktorov a pekne aj s náradím. Nakladače, rezačky, kombajny. Krásne a hrdé defilé slovenských poľnohospodárov v priamom prenose. Môžeme si spoločne zaspomínať na zašlú slávu Agrokomplexu. Ja som presvedčený, že tentokrát sa pridá celé poľnohospodárske Slovensko.

My nebudeme bojovať proti nikomu.

My budeme bojovať za to, aby sa vidieku, poľnohospodárom a potravinárom vrátila stavovská česť.

Aby nám už konečne boli vytvorené podmienky tak, aby sme mohli nakrmiť tento národ.

Aby sme mohli urobiť túto krajinu trvalo udržateľnou.

A áno, aby aj začala vyzeráť trochu inak.

Verím, že to vieme urobiť slušne, bez toho, aby sme vyzerali ako cirkusanti a hochštapleri.